



Zasady bezpiecznego kontaktu personelu z dzieckiem - pacjentem w Pabianickim Centrum Medycznym Sp. z o.o.

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez nasz personel wobec dziecka - pacjenta jest troska o jego dobro i bezpieczeństwo. W każdej interakcji z dzieckiem bierzemy pod uwagę jego wiek, sytuację medyczną, możliwości poznawcze i indywidualne jego potrzeby pamiętając jednocześnie o obowiązujących wymaganiach prawnych i przepisach wewnętrznych. Niniejsze zasady zostały spisane w celu określenia ram profesjonalnych relacji z dzieckiem - pacjentem, wskazania dobrych praktyk, ale także zachowań, które nigdy nie powinny mieć miejsca.

DOBRE PRAKTYKI

PRAWO DO INFORMACJI - Przed badaniem, leczeniem lub zastosowaniem innej procedury medycznej dzieci i ich rodzice/opiekunowie mają prawo wiedzieć, co się będzie działo. Udzielane w odpowiednim czasie i dokładne informacje pozwalają dzieciom zachować poczucie kontroli nad swoim zdrowiem i bezpieczeństwem, zwłaszcza w szpitalu.

1. Zanim zaopiekujesz się małym pacjentem, przedstaw się i powiedz mu, kim jesteś.
2. Przekazuj dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka.
3. Informuj o tym, co robisz i co się z nim dzieje lub będzie dziać. Wyjaśnij przebieg przyszłych wydarzeń, uprzedzaj o tym, co dziecko może zobaczyć, usłyszeć i poczuć.
4. Sprawdź, czy dziecko rozumie sytuację oraz skutki działań medycznych lub terapeutycznych.
5. Upewnij się, że dziecko wie o możliwości zadawania pytań osobom z personelu.
6. W komunikacji z dzieckiem - pacjentem zachowaj uczciwość, tzn. mów prawdę i zwracaj uwagę innym członkom personelu na potrzebę mówienia dzieciom prawdy. Zawsze uwzględniaj kontekst (wiek, sytuację i poziom rozwoju dziecka).
7. W miarę możliwości udzielaj dziecku informacji w obecności rodziców. Rodzice muszą wiedzieć, jakie informacje posiada dziecko, aby móc się do nich odwoływać i powtarzać je, aż dziecko prawidłowo je zrozumie.

ZAPEWNIENIE MAŁYM PACJENTOM SPRAWCZOŚCI - Dzieci i ich rodzice/opiekunowie mają prawo do świadomego udziału we wszystkich decyzjach dotyczących ich opieki zdrowotnej.

1. Zwracaj się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko.
2. Pamiętaj, że to dziecko jest podmiotem Twoich działań. Nie rozmawiaj z rodzicem /opiekunem w taki sposób, jakby dziecko było nieobecne podczas rozmowy.
3. W miarę możliwości konsultuj z dzieckiem kwestie pozamedyczne, jeśli wiesz, że danie dziecku wyboru nie będzie miało wpływu na jakość leczenia, i przedstawiaj mu opcje do wyboru.
4. Uszanuj prawo dziecka do zmiany nastroju, zmiany zdania oraz potrzebę oswojenia się z nową sytuacją i miejscem.

POSZANOWANIE INTYMNOŚCI DZIECKA

1. Podczas badania medycznego odstawiaj ciało dziecka partiami. W trakcie badania dziecku powinien towarzyszyć rodzic/opiekun lub inna osoba z personelu.
2. Kontakt fizyczny z dzieckiem, który jest niezwiązany z udzielaniem świadczenia medycznego, może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Zanim przytulisz, pogłaszczesz czy weźmiesz dziecko na kolana, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, zapytaj je, czy tego potrzebuje.
3. Szanuj potrzeby hospitalizowanego dziecka - pacjenta, w tym prawo do odpoczynku, np. snu, ciszy nocnej, przyciemnionych światel w nocy.

WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI/OPIEKUNAMI - Uczestnicząc w opiece pielęgniarskiej nad dzieckiem, rodzice/opiekunowie mogą stać się bardziej kompetentni i pewni siebie, co ułatwi im opiekę nad dzieckiem po powrocie do domu. Rozwijanie tej kompetencji ma szansę wpłynąć także na długość pobytu dziecka w szpitalu.

1. Informuj dziecko i rodziców/opiekunów o zasadach obowiązujących w placówce. Zachęcaj do czytania dostępnych na tablicach informacji.
2. Zadbaj o to, aby rodzic był informowany o bieżącej sytuacji medycznej dziecka.
3. Współpracuj z rodzicami/opiekunami w procesie przygotowania i uspokojenia dziecka. spytaj, co dziecko lubi, na co reaguje niekorzystnie, a na co pozytywnie.
4. Uzgodnij z rodzicami elementy codziennej pielęgnacji dziecka, które chcą przejąć
5. Doradzaj rodzicom, jak opiekować się dzieckiem, aby wspomóc jego powrót do zdrowia.



OCHRONA DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

1. Jeśli widzisz lub podejrzewasz, że dziecku dzieje się krzywda, reaguj.
2. W sytuacji, gdy rodzic/opiekun lub inna osoba z personelu straszy dziecko, udziela mu nieprawdziwych informacji, bagatelizuje potrzeby i odczucia dziecka, zareaguj i przypomnij o zasadach komunikacji z dzieckiem.
3. Jeżeli coś w zachowaniu dziecka lub rodzica/opiekuna budzi twój niepokój, poproś inną osobę z personelu o obecność podczas badania/wizyty.

NIGDY

1. Nie naruszaj prawa dziecka do intymności i prywatności. Nie ujawniaj jego danych osobowych ani wrażliwych.
2. Nie omawiaj sytuacji dziecka ponad jego głowę, ignorując jego obecność.
3. Nie ograniczaj możliwości pobytu rodzica przy dziecku. Nie lekceważ tego, że rodzic dobrze zna dziecko, jego potrzeby i upodobania.
4. Nie strasz dziecka i nie szantażuj w celu nakłonienia do współpracy.
5. Nie ignoruj i nie bagatelizuj odczuć dziecka, np. strachu, lęku przed bólem, niepewności co do nowej sytuacji.
6. Nie mów nieprawdy, np. twierdząc, że nie będzie bolało, kiedy wiesz, że może boleć.
7. Nie wyciągaj pochopnych wniosków o dziecku i rodzinie, jeśli nie są uzasadnione profesjonalną wiedzą i oceną (np. wynikają z zastosowania arkusza ryzyka).
8. Nie zakładaj, że dziecko i jego rodzice/opiekunowie wiedzą, jak działa szpital lub poradnia i jakie zasady w nich obowiązują.
9. Nie dopuszczaj do sytuacji, w których dzieci-pacjenci i ich rodzice/opiekunowie czują się dyskryminowani lub otrzymują niższy standard opieki.
10. Nie krzycz, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj dziecka - pacjenta ani jego rodziców/ opiekunów.